

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria A

Warszawa, dnia 27 grudnia 2023 r.

Pozycja 106

POSTANOWIENIE

z dnia 6 grudnia 2023 r.

Sygn. akt SK 35/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski – przewodniczący
Krystyna Pawłowicz
Stanisław Piotrowicz
Julia Przyłębska – sprawozdawca
Michał Warciński,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 grudnia 2023 r., skargi konstytucyjnej W.M. o zbadanie zgodności:

art. 85 § 2 w związku z art. 85 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, ze zm.) w zakresie, w jakim nie przewidują możliwości wniesienia zażalenia na zarządzenie prezesa sądu okręgowego, w którym stwierdza się, że interesy kilku oskarżonych, reprezentowanych przez tego samego obrońcę nie pozostają w sprzeczności, z art. 32 ust. 1 w związku z art. 78, art. 42 ust. 2 i z art. 78 w związku z art. 176 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

umorzyć postępowanie.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

I

1. W.M. (dalej: skarżący) wniósł 1 grudnia 2021 r. (data nadania pisma) skargę konstytucyjną w przedmiocie niezgodności art. 85 § 2 w związku z art. 85 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, ze zm.) w zakresie, w jakim nie przewidują możliwości wniesienia zażalenia na zarządzenie prezesa sądu okręgowego, w którym stwierdza się, że interesy kilku oskarżonych, reprezentowanych przez tego samego obrońcę, nie pozostają w sprzeczności, z art. 32 ust. 1 w związku z art. 78, art. 42 ust. 2 i z art. 78 w związku z art. 176 ust. 1 Konstytucji.

2. Postanowieniem TK z 20 kwietnia 2022 r., sygn. Ts 287/21 (OTK ZU B/2022, poz. 128), niniejszej skardze konstytucyjnej został nadany dalszy bieg.

3. Wyrokiem z 27 kwietnia 2022 r., sygn. SK 53/20 (OTK ZU A/2022, poz. 37), Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 85 § 2 w związku z art. 85 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534, ze zm.; dalej: k.p.k.) w zakresie, w jakim nie przewidują możliwości wniesienia zażalenia na zarządzenie prezesa sądu, w którym stwierdza się, że interesy kilku podejrzanych, reprezentowanych przez tego samego obrońcę, nie pozostają w sprzeczności, są niezgodne z art. 42 ust. 2 w związku z art. 78 i art. 32 ust. 1 Konstytucji.

4. Skarżący w piśmie z 17 maja 2022 r. wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) wskazując, że Trybunał Konstytucyjny wydał wyrok o sygn. SK 53/20 i wydanie orzeczenia jest zbędne.

5. Prokurator Generalny w piśmie z 19 maja 2022 r. przedstawił stanowisko, że: 1) postępowanie w zakresie badania zgodności art. 85 § 2 w związku z art. 85 § 3 k.p.k. w zakresie, w jakim nie przewidują możliwości wniesienia zażalenia na zarządzenie prezesa sądu okręgowego, w którym stwierdza się, że interesy kilku podejrzanych, reprezentowanych przez tego samego obrońcę, nie pozostają w sprzeczności, z art. 42 ust. 2 w związku z art. 78 i art. 32 ust. 1 Konstytucji podlega umorzeniu na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK, ze względu na zbędność wydania orzeczenia, 2) w pozostałym zakresie postępowanie podlega umorzeniu na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK, wobec niedopuszczalności wydania orzeczenia.

6. W piśmie z 31 maja 2022 r. przewodniczący składu orzekającego wezwał skarżącego do sprecyzowania, czy pismo z 17 maja 2022 r., w którym wniósł on o umorzenie postępowania, stanowi cofnięcie skargi konstytucyjnej, stosownie do art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK.

7. Rzecznik Praw Obywatelskich w piśmie z 6 czerwca 2022 r. poinformował, że nie zgłasza udziału w postępowaniu.

8. W piśmie z 1 lipca 2022 r. skarżący stwierdził, że wobec okoliczności, iż przepisy zaskarżone skierowaną w przedmiotowej sprawie skargą konstytucyjną były już przedmiotem kontroli Trybunału Konstytucyjnego, wydanie orzeczenia w tym zakresie stało się zbędne, co implikuje konieczność umorzenia postępowania, stosownie do art. 59 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK.

9. W piśmie z 26 września 2023 r. przewodniczący składu orzekającego poprosił o wyjaśnienie, czy skarżący cofa skargę i wnosi o umorzenie postępowania zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK., wobec okoliczności, że przepisy zaskarżone skierowaną w przedmiotowej sprawie skargą konstytucyjną były już przedmiotem kontroli Trybunału Konstytucyjnego i wydanie orzeczenia w tym zakresie stało się zbędne.

10. W piśmie z 6 października 2023 r. skarżący uzupełnił wniosek o umorzenie postępowania z 17 maja 2022 r., przedkładając kopię odpisu wyroku TK o sygn. SK 53/20 i wniósł o umorzenie postępowania zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK.

II

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 56 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), do rozpoczęcia rozprawy skarżący może wycofać skargę konstytucyjną. W piśmie z 6 października 2023 r. skarżący wniósł o umorzenie postępowania zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK. Wskazany przepis stanowi, że „Trybunał na posiedzeniu niejawnym wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania: 1) na skutek cofnięcia wniosku, pytania prawnego albo skargi konstytucyjnej (...)”. Złożenie przez skarżącego wniosku o umorzenie postępowania w oparciu o art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK jest równoznaczne z cofnięciem skargi konstytucyjnej.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK, cofnięcie skargi konstytucyjnej powoduje konieczność umorzenia postępowania.

Z powyższych względów Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.